

ORATIO PANEGYTRICA (23)

In Honorem

Caroli Secundi BRITANNIARUM

CÆSARIS SEMPER AUGUSTI,

In Angliam, Plaudente Orbe Britannico, Re migrantis;
Habita OXONIÆ Maii 23. 1660.

A

JOANNE HARMARO Lin. Gr.
apud Oxonienses Præl. & Publ.
& M. L.

"Εἰσαὶ γε Βασιλεὺς ἐστιν" Εὐλογηθεῖ;

EDITIO REPETITA.

Cui Accessere

POEMATA

Eiusdem AUTORIS Gr. & Lat. de
REGE & REGINA
& in Nuptias Regias.

OXONIÆ Typis W. H. Impensis Autoris
Ann. Dom. 1663.

ORNATISSIMO VIRO

Ac

D.D. THOMÆ SPENCERO

Baronetto, tum Virtutibus suis, tum Natalium
Splendore Nobili, mihiq[ue] multis No-
minibus Honorando, omnino dani
Felicitatem.

UAM Orationem (Ingnissime Do-

mine) non ut Orator publicus e-
vocatus, sed (ut Praelector Regius)
ultra & mea pie sponte habui Oxoniæ

Maii 23. 1660. in Auspicium, &

sum Reditus Serenissimi Regis nostri Caroli Secundi,
in Honorem Ejus tum propediem appulsuri; eandem
illam editione prima nemini dedicatam, Tibi nunc
nepitū prodeuntēm offero, offeroque. Propterea quidē
nūc sciam, omnia de Rege, & pro Rege scripta,
Tibi accepimus iri. Quippe, non modo p[ro]ximis annis, sed
nūc p[ro]ximis semper existissi. Et hac quidem in
parte, nempe, in Amore & Fide erga Regem, Illu-

EPISTOLA

strum Majorum tuorum vestigiis ita insistis, ut
ab iis non solummodo corporis Lineamenta, sed Ani-
mum etiam & Genium, veluti ex Traduce in Te
transfusos accepisse videare. In Te itaque, & per
te virtutum Illorum, & fortunarum etiam bæredem,
Illorum Dignitas auctior futura est, ut in flumine
videmus quod quanto longius excurrat, tanto latius
exundat, & ampliorem sortitur alveum; nec non
arbor diuturnitatem adepta, magis magisque crescit
in dies, & sensim suos ampliat ramulos; & (nisi
meum me fallat augurium)

Crescat occulto velut arbor auro

Fama SPENCERI —

Siquidem in bacce Tuae Florentis etatis lanugine,
tum acumen Ingenii, tum Prudentiae canities emi-
cat. Tu enim variis licet & seriis negotiis immersus,
familiari tamen alloquio plerosque dignare, nec un-
quam humanitatis suavitatem exuis. Id quod Oxoni-
enses Muse Tibi tam Vicine quam sepiissime experi-
untur: quas ut semper amore complectaris, sic iden-
tis illas hospitio prolixè excipis. Quod, ut (more
Patris Tui, Avi, & Proavorum Tuorum) jugiter
facias, Deus Te, Nobilemque Familiam Tuam, in

Parie

DEDICATORIA.

Paria Tuae Ornamentum & Presidium, quam diu-
Ani-
issime servet in columem, & in Rebus Tuis omnibus
Te
rendis, Te etatem secundet.

Ita precatur

Dignitati Tuae

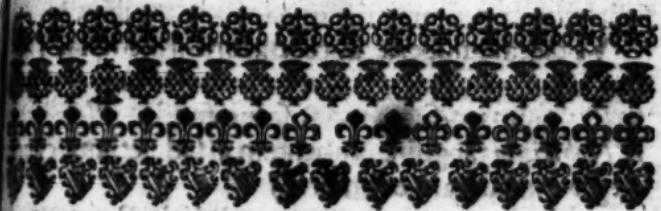
multò quam devinissimus,

JO. HARMARUS.

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

ORATIO

P A N E G Y R I C A &c.

EXPLORATE Verum est illud argutissimi *Velleii, Magnarum Fortunarum Comes Adulatio.* Ut, Imperatores, Reges, & omnes adeo viri Principes, cuicuimodi fuerint, sive Boni, sive Mali, omni zelo, suos habuerint laudatores, aut, ut verius dicam, per anagrammatismum, adulatores, & deinceps habituri sint. Hi autem, fuere, vel lacernosi Poete, vel Rhetores famelici, non pannosi minus, quam facundi; qui, vel metu supercilii, vel speculelli, scribunt, inscribunt, & Mæcenatibus suis blandientes, ingentes illis titulos accumulant, multa precantur omnia, exosculantur manus, revolvunt se ad pedes, lambunt vestigia, ad numerum adeunt, & abeunt, & ad illorum aures dehincendas, totum assentationis Seplasium exhauriunt; rebus fortasse non bonis, bona affingunt nomina:

mina: & periinde faciunt, ut ii, qui putridis & cariosissimis imaginibus, Purpurissum, aut aurum illimunt.

Vt taceam nupera & recentiora Exempla, (quibus luxuriavit hæc ætas, antequam *Olivarius Crassellus* animam suam non solummodo *Plebeiorum*, & *Nobilium* sanguine rubentem; sed etiam cruentum *Regio purpuream* evomeret)

vultis unum aut alterum ex priscis Romanorum Annalibus erutum, impræsentiarum vobis propinem? Videte mihi quam ubertum & copiose se *Paterculus* effuderit in laudem *Tiberii* bipedum nequissimi. Quid? Quod *Claudium Imperatorem*, *Senatus*, *Pop. Rom.* Exteræ Gentes omnes Ordines, omnis ætas, omnis Civitas, statuis, vexillis, coronis, Fanis, Arcubus, honoraverupt. Sed nec quenquam later, quam immensis laudibus ingeniosus ille *billitanus vates* (ut de *Papirio* nihil dicam) *Dominum*, sceleris non patrarentem minus, quam spicrarentem, *ισχάρτης ωμότητος*, summæ crudelitati hominem, hominem autem? immo Bellum, al. Cœlum extulit, illumque *Deum* appellans, [*Dicitur Dominum, Deumque non sum*] *in diuinitate vivo dulit & quasi cœlo intulit,*

Quæ tamen Eulogia, non ab intimis animi recessibus, non ab *interiore homine* profecta, & in indignis collata, uenpe ut nihil indignum in *Academian* patrarent (ut pote quæ faciunt ad amolienda mali comparata, nihil aliud sunt, quam *Sarcasmi* *Blanditiorum* melle delibuti, & bonæ laudes male colloca (quarum me nunc paniter, tristis, piget pudetque & *Deprecationes* magis, quam *Depredationes*. Quocirca, longe feliciorem istis, vel *vatibus*, vel *oritoribus*, me esse censeo, qui non invitus, non sempli

Vid. Sal-
masti um ad
August.

Histor. p.
203.

Herodian.

Mar. I. x.

Ep. 72.

plena voluntate, non timore perculsus, non vilitate Argumenti oppressus, non utilitate allectus, non fascino aliquo impulsus, non cunctanter, non aliorum exemplo magis quam judicio meo; sed me apte sponte, sed ultro, sed expedite, sed vere, sed clare, sed ex animo, sed cordicitus & ex imo pectori, sed serio & vero vultu, celebratum hodie prodierim, *Herdem* (cujus virtutes supra adulationem omnem affurgunt) SERENISSIMUM BRITANNIARUM MONARCHAM, Ter-illustrem CAROLUM, Regem Regibus, Avis, Proavis, Abavis, Atavis editum

CAROLUM SECUNDUM.

Tempore quidem, & in Annorum serie Secundum, at reapse secundum nulli; non Carolo Quinto, non Carolo Magno, immo non Carolo Patri suo (nō Maximi^{rt}), ejus nominis Britanniarum Primo; Principi, ob pietatem erga Deum, ob integritatem vitae erga omnes, ob æquitatem & clementiam erga Subditos suos, celebratissimo.

Cujus in Solium & Dignitatem, Filius ejus Natus maximus, major Natalibus, CAROLVS SECUNDVS, Rex gloriolissimus, (Utpote in quo Fulgentissimæ omnes totius Europæ Familia coauerunt) tum jure suo, tum maximo suo merito, tum ex omnium Bonorum voto, quam auspiciatissime successit.

Quo jam nunc *Angliam* suam, cogitante, Boni omnes præ gaudio exiliunt, & videntur etiam gaudere mali, ne viderentur mali.

Et

Oratio Panegyrica.

Ex in auspiciū ejus felicissimi Adventus, quām
claro applausū, quām Iztis Acclamationibus per-
fōsant, non duntaxat Urbiū Plateā, sed etiam
Fagorum compita / quibus per hosce dies, nullam
requiem gratulationes dederunt. Quinimmo, per
pyras & Lignorum strues in editioribz locis aphatim
congestas & concrematas, Communem Exultatio-
nem suam hēc Carolina Regnorum Trias testatiſſ-
tam facit.

Hēc enim complures jam annos Intēstini Belli
calamitatibus non edomita minus, quam edocta,
tandem aliquando persentiscit; & ultero jam fatetur,
esse sibi multo consultius, habere Regem, qui totus,
& quietus, ad Imperii sui clavū sedeat; quam
esse veluti navem huc & illuc sine Navarcha, sine
Tēmone fluctuantem.

Ex tamen Novatores aliquot novitii nescio qui
(sibi magis, quam in medium consulentes) aliam
Regendī Formam, nescio quam nuperrime somnia-
runt; & (quæ fuit illorum perwigax & tamen erratica
& cœca fiducia) protinus excudere attentarunt. Sed
ova ista, quibz incubare tamdiu volupe illis fuit,
subventanea suere omnia; & post tot clucubrations
& vigilias, post tot laborantium ingeniorum nixus
& oſſir, tandem proreptis musculus.

Hoc autem sit istis Novatōribz, quibus gessit ani-
mus res permiscere omnes, & (Vernaculo Prover-
bio in conturbatas aquas hamos immittere, sit, in-
quam illis pro rato & fixo;

Nec A N G L I A M , nec quicquid us-
en Terrarum C A R O L I N A E D I T I-
N I subjacet , velle , aut etiam Posse sine
re Regis.

Propterea quodd, horum Regnorum Genius , &
acum Persia loquar) Astrum, quod hæc temperat,
I E G E M effagit, & ut summa rerum ad unum
adest, Cui, veluti Fulcro, salus populi innitatur.

Est enim [Eostrowe] quasi *βδος τὸ λαῦ* si optimo-
Etymologistarum dogmati acquiescere vali-
tur. Et quippli? Quinetiam , Spiritus Sanctus
I E G E M *καρδίαν* Titulo insignivit; ut qui
inestate sua suos superemineat, quos robore & pa-
nia sua sustentat.

Et ut unum fundamentum uniuscūdibus sustinen-
tis sufficit; ita Rex natus uni Imperio. Quod ut con-
clusu nihil opus est Polyarchia.

(Οὐκ ἀμέθετο πολυκρατεία. ——)

hac multos enim facile oboritur simulatio; & inde
lata, *Diffidia, Partes, Pugna, Vulnera, cades, depo-
silio, Solitudo.*

Ubi enim hoglorum arbitrio res geruntur; ibi
nulli regunt, nemo regitur; ibi homines qualescunq;
sunt, faciunt quod liber & quod liber (ut plurimum)
non licet. Ut, in hoc rerum turbine, homines sine
circulo poculo facile obbrutescant; & per ruptis legum
tutibus, non impunè minus, quam improbè in flagitia
se ingurgitent; & nullis finibus circumscripti,
libertos vagentur, & in tè; *τυχήν* deserviant, & Ty-
rannidem exerceant.

Non effe be-
num multos
dominari.

Sunt

Sunt enim (si Aristotelem audire libeat) in universum duas tantum Regiminis species, nempe, *τὸς Βασιλέως*, καὶ *τὸς τυράννων*. Quarum, haec mala, & noxiaria, illa bona, Bona & salutaris. Et necesse est, alterutra harum obtineat; ut vel *Rex*, vel *Tyrannus* imperet.

Hoc autem *Rex* & *Tyrannus* interest; *Rex*, non tam se, quam suos omnes curat, & fovet; & semper respicit τὸν Καίσαρα, καὶ τὸν Καλόν: *Tyrannus*, suorum omnia (si tamen ullos habeat quos suos appelleret) ad se rapit, & pro suis reputat, & omnia facit τὸν ιδίαν υποθέταντα χαράν: & id agit, ut crebrā clāmatione plebem ad inopiam redigat; Nobiles autem, τὸν παρθένοντας (ex Periandri consilio) tanquam eminentiores agri spicas amputet. Id quod est à Lacrymoso Cromwello, sub Religionis obtentu, & pietatis larva, subinde perpetratum.

Quām itaque *Nos* (*Nos*, inquam) beati sumus, quām *Deo Opt. Max.* devincti, qui Ecclesiam suam, & Misellam hanc Gentem ἀνθίσαντο, sine Re, sine Rege, sub tot oneribus fatiscentem, tot erroribus involontam, à nostris magis quām ab exteris mortuientem, miseratus; post tot annorum tedium, post tamen, duram & duraturam servitutem (pecunias nostris accerlitam) post spem Regis tenuem, aut prope nullam, sine hostili armorum crepitu, sine lito tubarum permisto sonitu, sine strictis ensibus, (nisi ad defensionem) sine tormentorum dislosionibus (nisi ad publicam iactitiam significandam compatis) sine Directionibus ædium, sine calamitatibus

Citra *sanguinem*. agrorum, *αὐτομοντι*, aut etiam *αὐτοποτι*, Cromwellum *Tyrannum* sustulit, Monkum Arbitratum indoxit, *Citra* *sudorem*. Carolum Regem indulxit, usquequaque *Magnum*, usquequaque *Bonum*, ac proinde *Consummatissimum*.

A quo uno, & solo (secundum Deum) nostra
nnium spes, & ratio studiorum penderet; nec
nde quam ab illo, Salus nostra vel sperari
uit, vel peti debuit. Qui in Publica Europe
mma, & etiamnum detonante foras Bellorum
nny, Pacem genuinam & veram, ejusque ger-
nas filias, Libertatem, sine metu servitutis;
tatem, sine metu amissionis, nunc tandem
gre veniens, propediem ad nos secum adven-
it.

Peragravit enim Exterorum Regna ut sua soler-
us administraret. Et certe quidem ad moderan-
dum Imperii sui habenas, nihil in illo desideratur, five
ternas Animi dotes, five Externas Corporis Elegan-
tissimis.

Et quoniam, (ut ait *Salustius*) *Dux & Imperator* *In Jugurth.*
mortalium est Animus; immo, (ut rem penitus
prospiciam) *Animus cuiusque is est quisque*; ser-
monem meum auspicabor ab ejus *Interiori venustate*, *Cic. Som.* *Scip.*
ab iis potissimum *Virtutibus*, quæ primariæ
sunt, & à quibus reliquæ omnes tanquam à suo
cardine nempe, ab ejus *Prudentia*, *Futitia*,
Imitidine, & *Temperantia*, ad quas *Homiletice*,
quæ quodammodo privatæ sunt, & angustioris gyri,
meruntur. In quibus enumerandis potius, quam *digitis at-*
merrandis, *argyryæ* tantum, & strictim dicturus *tingendo*.
sum; quæ, ex notitia mea; quæ, ex ejus fide, qui *Cha-*
pterem Regis argute, & eleganter contexuit.

Prudentie Regis fidem faciunt, sagacitas ejus, &
iure judicium in rebus cognoscendis & gerendis, in
causis di judicandis, & in Controversiis dirimendis. *Taciturni-*
Tum etiam ejus *exequutio*, sanctuarum cogitatio-
num fidelis custos, & quasi myrothecium, est *sermone*
abstinentia.
insuper,

insuper, indubitam Prudentiae argumentum.

Quibus virtutibus *Secretissima Majestas ejus in V*
poterit, ut nemo potuerit, vel ejus expiscari Arcanum
vel Ipsi Lenocinitis suis, & officis impetrare.

Hanc autem ejus Soleritatem, *Leđissimus Princeps*
(solum vertere coactus,) non ut exsulans tamen, sed
ut peregre profectus, (*Cromwelli ingratiss.*) plurimum adauxit.

Hac enim ejus ad exteros commigratio, (quum
Cromwellus Ipsi, ut exitiosum quiddam est machinatus)
Benedictione Dei cessit in bonum; nec pena fuit,
sed disciplina. Ita Providentia Divina Pientissimo
Principi, omnia mutavit in melius, & Ipsi bona exum-
lis evocavit, & ex periculis impendentibus, illum
non citra miraculum, exemit; cui Deus Misericordis
Pater, discrimina ostendit magis, quam immisit.

Iustitiam vero tam religiosè colit & observat, ut
bona cuiquam, vel per vim eripere; vel per fraudem
surripere, flagitium putet. Et ut justus est,
ita non est *nimirum* *justus*; non enim conjectur-
tur *accusator*; sed asperitatem Legis, summa su-
equitate mitigat.

Et cum ejus *Justitia, Fortitudo*, quae est illi anima-
tura insita, pari passu incedit. Licet enim sit Princeps, in contubernio mansuetus, in altoquio mī-
& facilis, acer tamen est in Prælio.

Et in illo potissimum prope *Wigorniam* depugna-
to, multa & singularia dedit utriusque fortitudinis
specimina, i. e. tum faciendo, tum patiente. Id
quod tērribilis ejus, & funestissimus hostis *Crom-
wellus*, (aliorum parcus Laudator) vel invidia de-
ctus, vel famæ sitz minuenda metu, non palam, sed
privatum est confessus.

Ad e

Adeo ut, in Serenissimum nostrum C A R O-
V M tam *Justum & Magnanimum*, versus illi
ngiliani meritò quadrent, quibus *Aeneam Heros*
alpiam (*Latinarum Partiam*) affatur,

*O Fama ingens, ingentior Armis,
trole Magne! Quibus caelo te laudibus æquem!
Justitiae prius miser, Belline laborum!*

Et certè Rex tanti roboris & strenuitatis, in quo
ista pectoris & lacrorum firmitas inest, (quo
imperio apud Exteros in *Gallia*, in utraque *Ger-
mania*, & aliquantisper etiam in *Hispania* consedit)
inquam passus est solidos ditis segni otio deflu-

In illo enim ita viget industria, ut superiore an-
nus, omnem *Galliam*, *Hispanieque* partem, idque in
multa æstate, sub sole acri, vectus equo per vola-

Porro, *Clementia*, & naturæ suavitas, quæ etiam
dilli innata, (Fortitudini ejus velut oleum in-
tritus) asperitatem hostium emollit, quos bis supe-
re soleat, non misericordia mitis, quam Arma;
Imper paratus,

Percere subiectis, & debellare superbos.

Quinetiam, erga omnes se comed præbet, & Ma-
jestati suæ ita candorem admiscet, ut in ejus con-
fusum venire nemo detredet. Et siquem ad il-
lum accedentem, subtimidum & nimium verecun-
dum esse senserit, hunc aliquo mitiore alloquio
sublevat.

Tam

*Tam bene conveniunt, & in una sede morantur,
Majestas & Amor.* —

Et in quotidianis suis congressibus, vel cum exieris, vel cum *domesticis & necessariis*, affectibus suis omnibus ita moderatur, ut prorsus immnnis sit ab hujus ævi vitiis, quibus non circa tantum & florentior ætas; sed etiam corroborata sepius implicari solet.

Præterea, modum ponit ira; & consimilem etiam moderationem adhibet in mensa, & sanitatis ergo, intra famam vicitat.

Etenim, sive in Castris agens, sive in Stativis, commeatu tenui simul & facili, sepiissime contentus sit; ut visus sit, nec *Spartanorum Regum Phiditius*, nec *Romanorum Cosi*, convivia despexisse.

Illud autem quod virtutibus suis omnibus, & pretium facit, & quasi coronidem imponit: est ejus *Pietas* erga Deum; cuius *Numen & Nomen* assidue, & sincerè veneratur, & se suaque omnia Divinæ voluntati jugiter attemperat.

Sed huic ejus Pietati, prævia fuit *Orthodoxa*, i. e. *Protestantium Religio*; à qua, tot licet annis extorris, inter hospites & hostes versatus, nec deterri minis, nec blanditiis abduci, nec *Pontificiorum Argutiis* detorqueri potuit.

Ut, vel hinc meritissimè nuncupetur.

DEFEN-

DEFENSOR Fidei.

In qua, antea, à præceptoribus suis, *Philologis* juxta ac *Theologis*, nominatissimis illis, (præcipue verò, à *Cl. Doctissimo*, *Integerrimoque Presule*, ac *D. D. Briano Duppera*, *S.S. Th. D.* institutus est; & (quod nobis in ipsis abunde gratulamur) non alibi, quam *Oxonie*, in qua *Academia Tyrocinium* suum posuit, uniusque *STATOR*, & *Nutritius* saturus.

Et quoniam,

Gratior est Pulchro veniens è corpore virtus;

Nunc demum, mentis vestræ oculos, ab ejus *ANIMO*, ad *Corpus* revocabo.

Ex primâ ejus *STATURA* sub aspectum venit, quæ communi est clatior, & excelsior, ut nobilior est illi *Animus*; nempe, ut *Britannicum Imperium* humeris E. jus impositum, altius assurgat. Humeris, inquam, quibus, ut etiam imprimis capitilis gratiam circum-astudit Deus,

τείχεις χάριν καραλῆ τε καὶ ὄμοις.
Corpus verò ejus, nec gracile est, nec obesum, ut pote exæstissim, & quasi graphicâ quadam symmetriâ partium cœagimentatum.

In *Vultu* ejus *Gravitas* potius, quam *Severitas* lassitat; & hanc etiam ejus *Liquetia* plurimam demulcit.

Faciei color aliquantolum nigricat, quem tamen ejus oculi suaviter huc & illuc se flectentes, & quasi tadiantes, screnant.

B

Et,

Hom. Od.
ψ.

Et, cùm aenum ageret undevicesimum, Facie
Figura (cujus effigies jam diu penes me est) erat
rotundior, tamque amabilis, ut amores omnium ad
se facilè pertraxerit.

A quo tempore paulò compressior esse cœpit, &
in formositatis locum Majestatem vultus, etatis
etiam & maturitas suffecit.

Etenim, Florentissimus Princeps, etiam hujusc
mensis florentissimi 29 (jaro appetente) tres anno
rum decades explevit; ut qui fuerit natus Anno
Æra Christianæ 1630.

Cui recens nato stella prime magnitudinis prop
ter adultum solem affulserat, & etiam prædixerat,
nos à temporali servitute liberatum iri per C A
R O L U M S E C U N D U M, Patriæ suæ con
servatorem, & Patrem futurum. Qui, ut hoc men
se M A I O natus est in Mundum; ita etiam codem
mense natus est in Imperium.

Cæsaries autem ejus (ut ne adjuncta quidem per
teream) densior est, & promissior, humerisq; ejus in
volitat, & emicante quadam nigricie conspicua est,
& pauculis aliquot respersa canis, non evi, sed
animi.

Non est autem illa calamistrata, sed suapte
sponte in largiores annulos recurrens, in ejus
brachia defluit, & magnam illi venustatem conci
liat.

*Mar. ad
Germanic.*

*O quantum per colla decus! Quem spargit
bonorem!*

*Gestus verd ejus, sive motus corporis Ipsius, sunt
admodum decori, sive in Orchesira, sive in Spha
risterio, sive in Hippodromo versetur; quibus in
locis, sanitatis gratiâ, nullo non die se exercet.*

Atqui

Atqui verò non in his duntaxat spatiis, sed etiam
ubicunque comparet, Ut oculos, ita etiam & ani-
mos omnium, qui ad illum visendum confluunt, ad
erapit.

Adeoque mentes omnium (CAROLE) tenes unus!

*Mar. 7. 7.
de Trajan.*

Sunt etiam alia nobilissimi CAROLI ornamenta
quamplurima, quæ Curæ & Studio sibi accer-
vit, de quibus nunc secundo in loco videri-
mus.

Hæc autem *Linguarum & Scientiarum* nomine
veniunt, quæ *Literaturam* omne genus, & totam
super *Encyclopediam* in se complectuntur.

Et quoniam *Literatura* multiplex est, & in varios
diffundit ramos, qui varios itidem ex se spar-
gunt ramiculos, ut uno sinu comprehendi nequeat,
(nudum ab uno homine ad *Praxin* traduci) Majestas
tuæ, ex multiplici & vario *Literarum* Thesauro,
erigit ea quæ ad usus Regios accommodatoria vi-
debantur.

Et præter cæteras *Literaturæ* Partes, *Mathema-
tica* penitus introspexit; & *Historias*, (in quibus
Sapientiae summa posita est) tanum non omnes,
tum Antiquas, tum recentiores, studiosè, & cum
fructu pervolvit; & libros etiam aliquot *Politicos*,
(melloris notæ;) & (Genii sui ductum secutus)
cum *Naucleris* identidem congressus, & complures
septimanæ, aut etiam menses, in navi commoratus,
ad *Regnorum* suorum mænia (profundiora, quæ
sublimiora) peninsulatius exploranda, per quam appo-
sitè in ipso mari, *Artem Nauticam* arripuit, & in ea
brevi tam felices fecit progressus, ut animos om-
nium,

nium, qui de *Rebus Nauticis* differentem illum addiverunt, non minore admiratione quam Latitudi perfuderit. Præterea recte tenet usum *Globi*, cui aliquando imperabit (si Grebnero Fides) cujus *Prophetia* Manuscripta in hæc verba loquitur;

*Carolus de Carolo erit major
Carolo Magno.*

De Linguis, Majestas ejus, præter vernacula sive Patriam, callet Latinam, Italicam, Hispaniam, & Gallicam, quam novisse magis, quam frequenter uti consueuisse, censetur.

Et, ut *Gentium Linguis*, ita etiam & *Ipsas Gentes* de facie novit; & cum illis sermones contulit & eorum urbes vidi, & mores excussum, & de Regionis in Regionem transvectus, & quasi transvalatus, (immixtus & alto) multa tulit, & multa didicit. *Ex ɔv γράπτεσσιν, θεοθεσσιν.* Hæc autem *Britannici Roboris* exagitatio & concussio, radicem ejus alio defixit.

Denique, *Majestas ejus, Bonis Literis & Literarum studiofis*, summum se Fautorem præbet; & in hoc ipso amore, non verè mindus, quam feliciter, *Patrissat.*

Patrissavit etiam nimium diu, nempe, ferendo mala, & multa, & dicta horrenda, & perpessu aspera.

Quæ dum mecum reproto, tranquillo quodam horrore me perfusum sentio. Sed nolim doloris istud incendium redintegrare, quod communis gaudii Lacrymis jam jam restinximus.

Quare nunc tandem, Salve

Augustissime CAROLE!

Æternam Salve!

Et cum nihil sit, quod vel à *Natura*, vel ab *Industria*, vel (si ita dicam) à *Fortuna* exspectari possit, quin *Tu* illud cumulatissimè consecutus fueris; & cum nunc tandem Illustrissimus *Georgius Monkus*, Heròs divinitus datus, tanquam *Alter Hercules* (Alexander, Prudentia, Fortitudine, Fide, & Constantia suā (cujus etiam *Instituto*, & *Voto nostro*, prævia fuerunt Honoratissimi D.D. *Georgii Boorbei* gata molimina) *T E* (Christo Auspice) ad Pristinum tuum, & *Jus*, & *Statum*, ad *Tuos*, & ad *Tua*, postliminiò, restituerit, & quasi ex *Mari* turbido in *iniquillum* deduxerit; nunc, post excisum, & exulum *Veprem*, post exactos *Ephoros*, post extintos *logicidas*, post averruncata tot *Regulorum* millia, post reliquias *Cromwellianæ Conjurationis* pessundam, post *Secures* & *Gladios* à cervicibus nostris, *Felissimo interventu* Tuo, rejectos; nostra *Tui Eu. lygia* æquil consile, quæ ex tuis effloruere meritis; & (Beneficio Dei) Tu inimicis tuis omnibus superis, fruere Subditorum *Tuorum Amore*, armaturā illis hostium imperviā;

Non sic excubie, non circumstantia tela,
Quam tutatur Amor. —

Fruiere Regnis hisce *Tuis*, & *Tua Te*; (in cujus soliis Fide & Tutela, stat illorum, & *Tranquilitas*, &

Incolumitas) & Majestas Tua in *Angliam* Tuam au-
spicatō regressa, dignabitur instaurare quod collap-
sum est; vincere legibus, quod solutum est; reponere,
quod luxatum est, & squallentes hujus decoloris
ævi mores

Tuis emendare;

Georg. 4:

— *Victorique volentes*

Per populos dare jura —

Quæ ut mature facias, Deum obtestor atque
veneror, ut *Vivas, Valeas, Vigeas, Vincas, Floreas, &*
Patriæ Tue, & Voti compos; & in cœlum. (unde ad
nos, tanquam *Ancile Nume d. lapis* es) seruare
migres.

Interea temporis, ut *Britanniarum Pbæbius Alter*,
in Tuo collocatus Solio, diffunde Benignitatis tuæ
radios in omnes *Imperii Tui* angulos; Respice
tò *Kairdy*, multos jam annos susque déque æcum,
& deformatum; Respice Ecclesiam, illique Patri-
monium suum (à Sacrilegis pœne absorptum) & Or-
dinem restitue; Respice Bonas Literas, (quod jam fa-
cis) & imprimis illarum Fontes, binas hasce Tui
Sororiantes *Academias*, & omnes *Illarum*, (adhuc
tremulas & palpitantes) *Musas*, quæ, Te licet ab-
sente, Tibi tamen inservierunt; ac proinde in Si-
cratissimo *Clementia Tue* sinu quin respirare pos-
sint, minime diffidunt. Respice, præter exte-
ras, binas itidem urbes *Tuas*, Alteram, *Londi-
num*; *Westmonasterium* Alteram; quarum, hanc,
Imperii Tui Acropoli; Illam, *Metropolin* est
dixerim. Quæ cum reliquis *Tuis* omniaibus, &

Commune
Bonum.

Oratio Panegyrica.

au-
llap-
one-
oloris
cum Universo Populo Tuo, Sc, suaque omnia Tibi
eternum, & debent, & spondent.

His ames dii Pater atque Princeps.

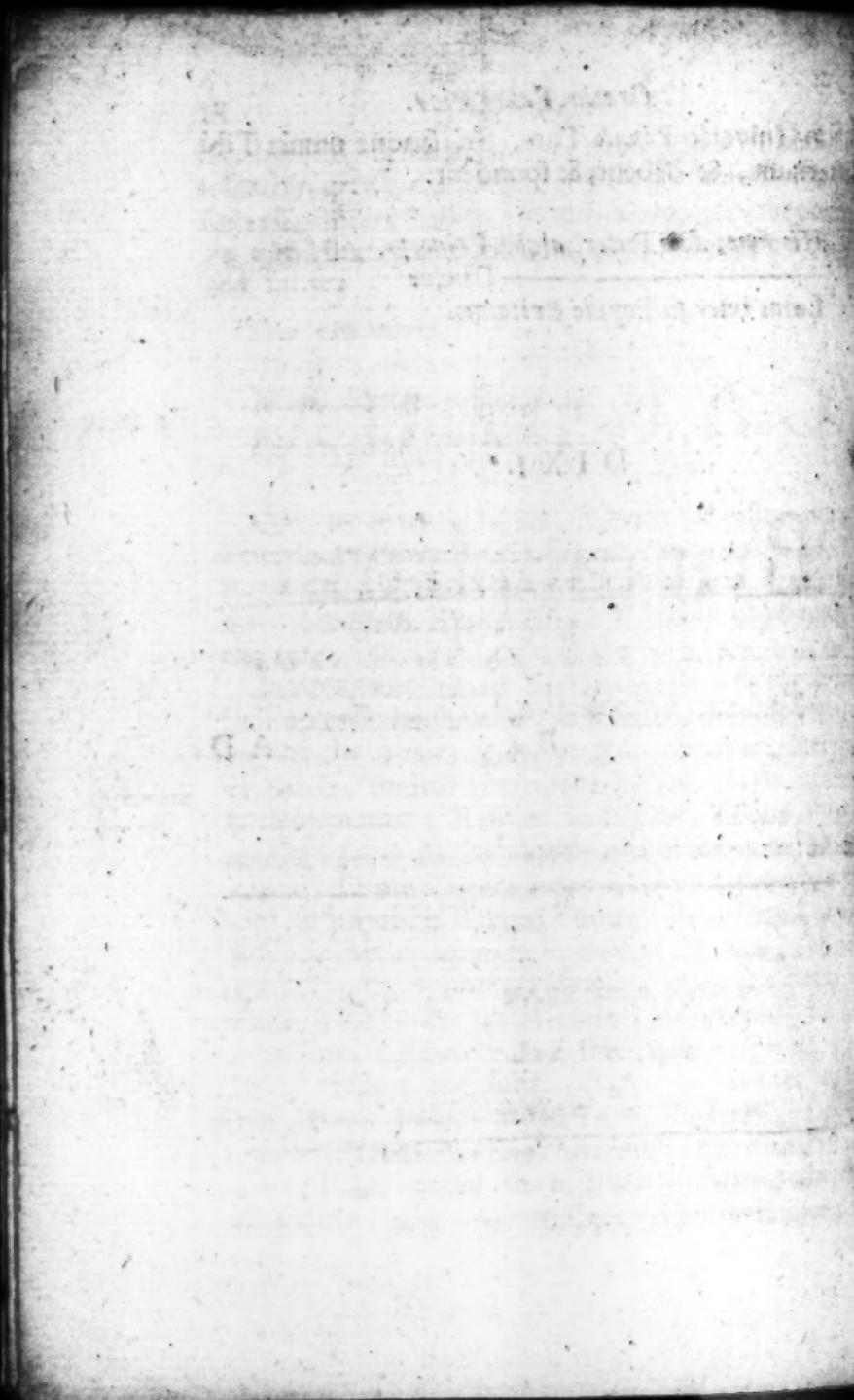
Diuque

Latus inter sis Populo Britanno.

DIX I.

B 4

A D

A D
C A R O L U M
 SECUNDUM

Britanniarum

C A E S A R E M S E M P E R A U G U S T U M

Ejusdem Autoris Epigrammata Graeca
 & Latina.

Ιωνικής βασιλεύς, πάντων βασιλεύτατος Ἑλλων!
 Ἀρδεας, καὶ Πόλιας, καὶ φιλίουτα Θεού.
 Τεπτλῆ, πετρεπτλῆ τε μάνηρ, μία κῦδος Ἀράκε-
 του!
 Ιώ τε πλέον, πάντος κῦδος Ἀράκτειης.

Περὶ τοῦ Ἀυτοῦ

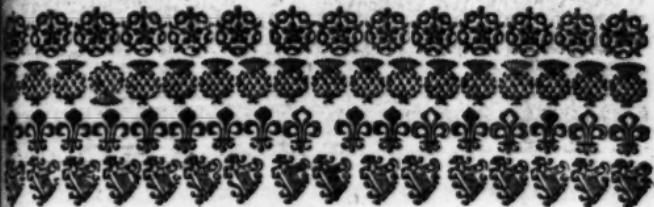
Ιωνικούτερον Ιωνίας πρῶτος Ἰέλιος Ἀυτός,
 δικύπευς Ἀυγῆς οὐ πρώτος γένεσις.
 Αντεγευς Ἀυγῆς οὐ πρῶτος Ἰέλιος οὐτί.
 Διώνεις οὐ πρῶτος Ἰέλιος οὐτί πλοιόμηρ.

Πτερί

Πατέ τῷ Ἀυτῷ.

Κέντρῳ ἔξαστον Δαῦι συναχέει το, γένει το
Πλαχῶν τηρούμενον, Ἐπειμύτορε ἡγγυάλιξε.
Νέστρι βοιθοίας ἡμένη Θεός, (ἀσπιτα βίζων)
Νέστρι βοῖς πολέμεις ὀποιημένης ὀκρυόειτθ,
Ἐξαίρετος Ἐπειρροή Καρύλον Βασιλεῖα ὀπαζε.
Ος πότε Ἀρχόντον Γαῖας προβλεψάτταθ Τσα.
Ἐκ Καρύλη Καρύλη Καρύλη Μογάλοιο ποτῆς θεού
Μοζήν, καὶ πόροι Ἐυρώπης πάθεσσιν πύργον.
Οὐ Θεός ὀτευλέως ἀτιτάλλη, παραπληγεῖ το
Ἐμπλέθον ἀγαθῶν, Καρύλη το τα λόρη πόσεζοι,
Ἐυρωπέων το, Δίκιν το, καὶ Ἐιρήνην τεβαλούσα.
Πει καρύλη ὄφορῷ ποθίων Βασιλεῖθ ὀποιοῖς!
Δῆκερ θεὶς τὸ Ναράτη ζωίων, καὶ φέγγοθ ἀ ὄφην.

DE

De Insignibus Regiis, **LEONIBUS**
& LILIIS.

VIM triplicem ostentant Orbi Trias Illa Leonum,

Que poterit reliquas examinare feras.

Tales haud unquam peperit sibi Celtica Gleba;

Lilia blanditiis apta dat illa suis.

Ergo quid irrites Illos, male-fane, caveto,

Invito ne te Dente, vel Ungue terant.

SALOMONIS

AMOR Η ΑΡΑΙΝΕΤΙΚΟΣ,

SIVE
ARGUMENTA

Quibus Sponsus Sponsam ad se allegetat, in tribus
versibus viz. 11, 12, & 13 CANTICORUM
Capitis secundi occurrentia, paraphrastice dif-
fa, & Serenissimo, Clementissimoque Principi,
CAROLO Secundo, Britanniarum Cesar
semper Augusto, accommodata.

VEntorum rabies sylvas quæ strinxit & Urbes,
Stramineas ruris depopulata casas,
Jam compressa silet; pluvia pincerna madorem
Hausit, & hinc longè seva recessit Hyems.
Nunc florem ostentat redivivum primula veris,
Nunc violæ tepido prorpura vere micat;

¶ Qui hoc Anno, circiter Idus Februarias, tanto cum impetu
in Arbores involvunt, ut eas vel plane dejacerint, vel saltem
in medio confregerint. & etiam in edes quascunque, casas non
rusticanas, & horrea, ut illa vel detexerint, vel prorsus diruerint.

Nunc glomerantur Aves, mea denulcentq; ^b vireta,
 Bellica cum liwo nec tuba rauca sonat;
 sicut aeria Turtur nunc murmurat ulmo,
 Nec prædatriæ usque timentur aves: ^c
 go veni, mi dulcis Amor! nunc tecta relinque
 Patris, ^c Ulyssæ quæ posuere manus:
 Dele animo Gentemque Tuam, notosque penates,
 Nullaque Natalis sit Tibi cura soli;
 Nam tuus Ille mihi succedit pectora vultus,
 Quem nulla ex animo deteret hora meo:
 Iota mihi decor es, Gemmis insignis, & Auro,
 Mens tamen ornata splendidiore nitet:
 Gratia Te illustrat roseis affusa labellis,
 At sermone Tuo Gratiæ major inest:
 Hic ergo ex Nostris Cingent Te mille Ministeræ,
 Nostraque virginis perstrepet Aula choris:
 Ego veni nunc jam Generosi Nata Parentis
 Terrarum Domini, quas lavat unda ^e Tagi,
 Qui simul ac ^f Tbamisi flavas admiscet Arenas,
 Eternum Angligenis Aurea Secla dabit.

b Hortos, & Arbuta Regia, in quibus ver se maturissime
 indit. Quorum floridissimum, Lingua nostrata appellatur, [The
 Spring Garden] Id quod à Vivario Regio prealto muro dirimi-
 tur. c Vlyssipona Lusitanæ Metropolis creditur ab Ulyssè con-
 dicta, quasi ^{Odysseus ubi}; opus Ulyssis; & hoc propter, voca-
 tur à Strabone, ^{Odyssea}. d Joannis Ducis Braganza Lusi-
 tanie Regis, ejus nominis, Quarti, qui, Excusso Hispanorum
 rego, à proceribus Regni ad Iusciendum imperium prater op-
 posuit evocatus est Anno 1640. e Qui arenæ autem luxuriat.
 Italæ. f Qui Serenissimi Regis nostri Basilicam alluit.

ETYMA REGIA:

A Katharina venit; nil purius illa
 Quam nobis tandem Lysbona Pulchra dicit
 Et Carolus Xesus est, & auctor, Rex Optimus! ergo
 Conveniunt rebus Nomina saepe sua.

FINIS.